

Warszawa, 09.06.2026 r.

OPINIA

Związku Rzemiosła Polskiego

dot. zaktualizowanego projektu ustawy o stażach

z dnia 20 kwietnia 2026 r. (druk sejmowy UD307)

1. Przedmiot opinii – wprowadzenie

Niniejsza opinia dotyczy projektu ustawy o stażach (zwanego dalej „ustawą”), którego celem jest uregulowanie zasad organizacji staży oferowanych na otwartym rynku pracy w sposób zapewniający ich wysoką jakość, zgodnie z oczekiwaniami osób podejmujących staże, a także kierunkowo z projektem zalecenia Rady Unii Europejskiej w sprawie wzmocnionych ram jakości staży.

Projekt stanowi implementację rozwiązań rekomendowanych przez Komisję Europejską w projekcie zalecenia Rady Unii Europejskiej opublikowanym 20.03.2024 r.

Projektowana ustawa uchyla ustawę z 17.07.2009 r. o praktykach absolwenckich. Regulowane w tej ustawie praktyki absolwenckie zostaną zastąpione stażami realizowanymi na podstawie niniejszego projektu. Skutkuje to jednak licznymi zmianami, m.in. likwidacją możliwości oferowania bezpłatnej praktyki absolwenckiej ograniczeniami liczby stażystów przyjmowanych przez pojedynczego pracodawcę, czy licznymi obciążeniami administracyjnymi. Projekt uwzględnia rozwiązania analogiczne do zawartych w ustawie o praktykach absolwenckich w zakresie dofinansowania z Funduszu Pracy kosztów pracy pracodawcom przyjmującym na praktykę absolwencką niepełnoletnich praktykantów realizujących obowiązek nauki.

Obowiązujące w Polsce przepisy dopuszczają różne sposoby organizacji staży i praktyk (w ramach systemu oświaty, szkolnictwa wyższego, zawodów regulowanych, przez PUP-y oraz na otwartym rynku pracy). Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (zwane dalej „MRPiPS”) deklaruje chęć ujednoczenia standardów jakości staży, m.in. w zakresie ich celu, programu i warunków odbywania, zwracając uwagę na niejasny status praktykantów i stażystów oraz nadużywanie instytucji stażu.

Zgodnie z widocznym duchem ustawy, jej twórcom zależało słusznie na zapewnieniu jakości samych staży oraz zabezpieczeniu stażystów przed potencjalnym ich wykorzystywaniem. Znalazło to wydzźwięk w treści projektowanych przepisów, jak również zamieszczonych na stronach MRPiPS komentarzach dotyczących ustawy.

Związek Rzemiosła Polskiego (zwany dalej „ZRP”) popiera fundamentalny cel projektowanej ustawy o stażach (UD307), jakim jest uregulowanie zasad organizacji staży na otwartym rynku pracy, podniesienie ich jakości naukowej i praktycznej oraz eliminacja patologii w postaci bezpłatnego wykorzystywania pracy stażystów. Doceniamy dążenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej do implementacji unijnych standardów jakościowych.

Jednak, jako reprezentant sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw, w tym tradycyjnych zakładów rzemieślniczych, ZRP z niepokojem odnosi się do propozycji, które przenoszą ciężar organizacyjny i finansowy na najmniejsze podmioty gospodarcze bez uwzględnienia ich specyfiki. W celu zapobieżenia likwidacji miejsc stażowych w mniejszych ośrodkach, przedkładamy niniejsze poprawki o charakterze kompromisowym i optymalizacyjnym.

2. Stanowisko rzemiosła

Projekt ustawy o stażach wprowadza definicję stażu jako ograniczonej czasowo praktyki zawodowej zawierającej istotny komponent edukacyjno-szkoleniowy.

Do kluczowych założeń projektu należy: wprowadzenie zakazu przyjmowania na staże bezpłatne z równoczesnym określeniem wysokości minimalnego wynagrodzenia, które we wcześniejszej wersji ustawy miało wynosić co najmniej 35% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej, a w obecnym projekcie ustawy zostało ustalone na poziomie 65% minimalnego wynagrodzenia, wprowadzenie maksymalnego limitu osób przyjmowanych na staż w odniesieniu do liczby pracowników u danego przedsiębiorcy, wprowadzenie obowiązku zawarcia pisemnej umowy stażowej, określenie maksymalnego okresu trwania stażu na łącznie 6 miesięcy, zobowiązanie do wyznaczenia opiekuna stażu, obowiązek wypłacania świadczenia pieniężnego oraz zapewnienia ubezpieczenia społecznego.

Z perspektywy ZRP i sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw (zwanych dalej „MŚP”), projektowane rozwiązania budzą istotne wątpliwości dotyczące ich wpływu na firmy rzemieślnicze.

A. Zasady wynagradzania stażystów

Wcześniejszy projekt ustawy zakładał powiązanie minimalnego stypendium stażowego z procentowym wskaźnikiem przeciętnego wynagrodzenia, co generowałoby nieprzewidywalne koszty dla małych zakładów rzemieślniczych. ZRP stoi na stanowisku, że dla zachowania płynności finansowej mikrofirm konieczne jest oparcie stawek na minimalnym wynagrodzeniu za pracę.

Z tego punktu widzenia proponowane w nowym projekcie ustawy rozwiązanie jest bliższe oczekiwaniom środowiska rzemieślniczego. Niemniej jednak próg 65% minimalnego wynagrodzenia to nadal bariera trudna do przejścia dla tysięcy mikrofirm i jednoosobowych działalności gospodarczych. Zgodnie z rekomendacjami ekspertów rynku pracy, bezpiecznym

Opinia powstała w ramach projektu „Monitorowanie prawa przez organizacje rzemiosła w zakresie zatrudnienia i umiejętności” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus 2021-2027 w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (nr umowy FERS.04.03-IP.06-0001/24)

i stabilnym dla budżetów MŚP kompromisem jest obniżenie tego progu do **50% minimalnego wynagrodzenia**. ZRP już w swoim stanowisku z 29.12.2025 r. wskazywał, że proponowane rozwiązania są zbyt daleko idące w porównaniu do zalecenia Komisji Europejskiej wymagającego jedynie „wynagrodzenia sprawiedliwego”. Dla wielu podmiotów koszt organizacji stażu staje się nadmierny i niewspółmierny do korzyści.

Obniżenie progu do 50% minimalnego wynagrodzenia pozwoli zachować płynność finansową małych warsztatów, jednocześnie gwarantując stażycie godziwe świadczenie.

Zatem, zgodnie z obowiązującymi poziomami przeciętnego i minimalnego wynagrodzenie zamiast kwoty 3219,23 zł (zmiennej co kwartał) proponowanej we wcześniejszej wersji ustawy, obecny projekt przewiduje 65% pensji minimalnej, co stanowi podobną wielkość, bo 3123,90 zł. Eksperti ZRP proponowali poziom 50% pensji minimalnej, co dziś oznaczałoby kwotę 2403,00 zł, a zatem zbliżoną do stypendium stażowego wypłacanego stażystom z Funduszu Pracy (obecnie to 2755,10 zł, co stanowi 160% kwoty zasiłku dla bezrobotnych).

B. Poziom dofinansowania staży osób małoletnich

Wobec małoletnich stażystów realizujących obowiązek nauki (Rozdział 3), projekt przewiduje zryczałtowane świadczenie w wysokości 250 zł (art. 15 ust. 1) oraz analogiczne dofinansowanie dla pracodawcy z Funduszu Pracy (art. 16 ust. 1). Zaproponowana kwota jest relatywnie niska i stanowi wyraźny kontrast między nakładanymi na pracodawcę obowiązkami i wymaganym obowiązkowym i obciążonym wysokim limitem wynagrodzeniem stażysty. Zdaniem niektórych spośród ekspertów istnieje nawet ryzyko, że część pracodawców nie będzie skłonna ponosić obciążeń administracyjnych związanych z pozyskaniem wskazanej kwoty dofinansowania.

Wnioskujemy zwiększenie tej kwoty, by była porównywalna z wysokością refundacji wynagrodzeń młodocianych pracowników.

Ponadto zwracamy uwagę, że tak niewielkie kwotowo wypłaty nie powinny być obciążone nadmierną biurokracją. Należy zapewnić wypłacanie dofinansowania z Funduszu Pracy w sposób bezwarunkowy, szybki i sprawny.

C. Limity zatrudnienia stażystów – ochrona jednoosobowych działalności (JDG)

Projektowane sztywne ograniczenie liczby stażystów w relacji 1:1 do liczby zatrudnionych pracowników na pełen etat uderza w osoby samozatrudnione oraz rzemieślników prowadzących jednoosobowe działalności gospodarcze.

Reguła ta wyraźnie przesuwaa ciężar organizacji staży w kierunku dużych pracodawców i ogranicza możliwości w odniesieniu do mniejszych podmiotów, które w warunkach warsztatowych, w przypadku wielu zawodów i specjalności, mogłyby szkolić więcej osób, niż zakłada to ustawa. Rodzi to wątpliwości zarówno po stronie pracodawców, jak i po stronie szkół i ich uczniów, którym w przypadku wdrożenia nowych rozwiązań, trudniej będzie znaleźć miejsce do odbycia

Opinia powstała w ramach projektu „Monitorowanie prawa przez organizacje rzemiosła w zakresie zatrudnienia i umiejętności” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus 2021-2027 w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (nr umowy FERS.04.03-IP.06-0001/24)

stażu. W praktyce oznacza to, że planująca rozwój działalność jednoosobowa może przyjąć jedynie jednego stażystę, zamiast np. dwóch czy trzech, celem wyboru najlepszego do pracy po zakończeniu stażu.

D. Bariery administracyjne dla przedsiębiorców

Sprzeciwiamy się próbom nakładania na przedsiębiorców i ich pracowników dodatkowych, sformalizowanych obowiązków biurokratycznych w postaci wymogu kończenia specjalistycznych kursów pedagogicznych czy zewnętrznych szkoleń dla opiekunów stażystów na otwartym rynku pracy.

W sektorze MŚP oraz w rzemiośle status opiekuna stażu powinien przysługiwać automatycznie osobie posiadającej udokumentowane doświadczenie zawodowe lub tytuł mistrza w danym zawodzie, bez konieczności przechodzenia dodatkowych procedur certyfikacyjnych.

Projekt ustawy nakłada na pracodawcę również szereg obowiązków, jak wyznaczenie opiekuna, czy przedstawienie programu stażu i wystawienie zaświadczenia odbycia stażu w ciągu 7 dni od jego zakończenia, co w połączeniu z pewnym poziomem nadzoru nad stażystą tworzy z punktu widzenia najmniejszych podmiotów, w szczególności osób prowadzących jednoosobową działalność gospodarczą zbiór istotnych barier, które mogą zniechęcać do przyjmowania uczniów.

Zapisy ustawy w tym kontekście wiążą się z określonymi kosztami pozapłacowymi, które obciążają budżet pracodawcy w podobnym stopniu jak przy zatrudnieniu pracownika na umowę o pracę. Dodatkowe koszty będą brane przez pracodawcę pod uwagę przy podejmowaniu decyzji o stworzeniu miejsca dla zatrudnienia stażysty.

Część pracodawców wyraża również obawy, w odniesieniu do przedmiotowych zapisów, czy nie oznaczają one wymagania od nich dodatkowych uprawnień związanych np. z wykształceniem, posiadaniem kursów pedagogicznych, dodatkowych szkoleń w zakresie BHP dla osób zarządzających personelem.

Dodatkowo część ekspertów ZRP podnosi, że tworzenie przez ustawę tak daleko idących i wyraźnych preferencji dla podmiotów największych, może budzić wątpliwości co do zgodności z Konstytucją w zakresie swobody działalności gospodarczej.

E. Ograniczenie czasu trwania stażu

Ustawa zakłada ograniczenie czasu trwania stażu do maksymalnie 6 miesięcy (rozumianych łącznie, jako całkowity czas staży w danym zawodzie).

W tym kontekście wątpliwości mogą dotyczyć w szczególności braku rozróżnienia dla poszczególnych branż, zawodów, czy specjalności, podczas gdy potrzeby edukacyjne, czy w zakresie wdrażania młodocianego pracownika mogą być inne w różnych przypadkach.

F. Niemożność żądania od stażysty wcześniejszego doświadczenia

Art. 6. 1. Organizator stażu nie może żądać od stażysty posiadania wcześniejszego doświadczenia zawodowego w zawodzie, w którym odbywany będzie staż.

Również w tym przypadku wątpliwości może budzić brak możliwości rozróżnienia pomiędzy branżami, zawodami, czy specjalnościami. Tymczasem istnieją zawody, w których brak jakichkolwiek doświadczeń ze strony stażysty w praktyce wyklucza dopuszczenie go do wykonywania określonych kluczowych procedur lub czynności.

G. Ocena Skutków Regulacji (zwana dalej „OSR”):

OSR zawiera braki, w szczególności w zakresie liczby stażystów, na których ustawa miałyby oddziaływać. Zakłada pominięcie najmniejszych przedsiębiorców, dla których zainteresowanie stażem ma być „marginalne”, co jest założeniem wewnątrznie sprzecznym z deklarowanym celem zwiększenia pewności prawnej dla MŚP.

Projektowana regulacja, w obecnej formule, zamiast wspierać pracodawców w pozyskiwaniu młodych talentów i osoby rozpoczynające karierę w zdobywaniu pierwszych doświadczeń, może doprowadzić do odchodzenia przedsiębiorców od programów stażowych i rezygnacji ze współpracy z osobami rozpoczynającymi karierę zawodową.

Projektowana regulacja znacząco ogranicza elastyczność organizacji pracy i polityki kadrowej przedsiębiorstw, co może zostać ocenione jako nieproporcjonalne ograniczenie swobody prowadzenia działalności gospodarczej. Ponadto, projekt jednakowo obciąża duże przedsiębiorstwa oraz mikro- i małe firmy, choć rzeczywista zdolność organizacyjna tych podmiotów jest radykalnie różna.

Projekt reguluje tylko część staży i praktyk pozostawiać wyłączone staże i praktyki stanowiące element programu kształcenia formalnego, staże organizowane przez urzędy pracy, staże i praktyki niezbędne w celu uzyskania dostępu do zawodu regulowanego. Nie reguluje zatem kompleksowo zagadnień, a jedynie narzuca reżim biurokratyczny na do tej pory swobodnie zawierane umowy.

W projektowanych przepisach wskazane jest, że „stażysta nie może odbywać stażu u tego samego organizatora stażu, u którego wcześniej odbywał staż, w tym staż, o którym mowa w art. 114 ustawy z dnia 20 marca 2025 r. o rynku pracy i służbach zatrudnienia, albo był zatrudniony, w szczególności jako młodociany pracownik w celu przygotowania zawodowego, jeżeli od dnia zakończenia poprzedniego stażu albo zatrudnienia u tego organizatora stażu lub pracodawcy nie upłynęły co najmniej 24 miesiące.”

W ten sposób wyklucza się możliwość podtrzymanie więzi pracodawcy z pracownikiem, lub zdobywania doświadczenia w innych działach firm, co w przypadku ograniczonego czasu trwania

stażu oraz braku możliwości wymagania kwalifikacji przed rozpoczęciem stażu od stażysty może uniemożliwić zdobycie niezbędnych do zatrudnienia kwalifikacji.

Wysokość kary do 30 000 zł, jednakowo stosowanej wobec dużych korporacji i małych zakładów, może oznaczać niewspółmierność sankcji względem możliwości finansowych firm rzemieślniczych.

Objęcie stażystów zasadami właściwymi dla zleceniobiorców oznacza znaczący wzrost kosztów oraz obciążeń administracyjnych po stronie pracodawców, w szczególności w odniesieniu do osób niepełnoletnich - zmiana ta powinna zostać ponownie przeanalizowana pod kątem jej wpływu na gotowość przedsiębiorców do organizowania staży. Warto rozważyć uproszczenie zasad ubezpieczenia stażystów, w szczególności poprzez wprowadzenie jednolitego, ryczałtowego modelu ubezpieczenia lub przejęcie części obowiązków w tym zakresie przez instytucje publiczne, tak aby nie ograniczać dostępności staży w sektorze rzemiosła.

Projektowana regulacja przez liczne wymagania, ograniczenia i wysokie sankcje może przyczynić się do ograniczenia dostępu młodych ludzi do zdobywania pierwszych doświadczeń zawodowych

H. Mechanizm obligatoryjnej ewaluacji po 12 miesiącach

Mając na uwadze, że nowa regulacja całkowicie przemodeluje rynek praktyk i staży w Polsce (uchylając ustawę z 2009 r. o praktykach absolwenckich), ZRP zgłasza również postulat o charakterze ustrojowym: wprowadzenie do przepisów końcowych ustawy sztywnego obowiązku przeprowadzenia przez Ministra właściwego do spraw pracy pełnej ewaluacji efektów ustawy po upływie 12 miesięcy od dnia jej wejścia w życie.

Ewaluacja ta musi w szczególności zbadać:

1. Czy wprowadzone progi finansowe i limity nie doprowadziły do drastycznego spadku liczby oferowanych staży.
2. Czy młodzież z mniejszych miejscowości i regionów o niższym stopniu zurbanizowania nie została pozbawiona szans na zdobywanie pierwszego doświadczenia przez ograniczenia finansowe lokalnych mikrofirm.
3. Skalę faktycznych nadużyć i kontroli przeprowadzonych przez Państwową Inspekcję Pracy.

3. Propozycje doskonalenia

Odnosząc się do powyższych uwag ekspertów ZRP, sformułować można następujące propozycje zmian legislacyjnych w Projekcie ustawy o stażach:

► **Zmiana art. 13 ust. 1** poprzez nadanie mu brzmienia: „Wysokość świadczenia pieniężnego nie może być niższa niż 50% minimalnego wynagrodzenia i nie może przekroczyć przeciętnego

Opinia powstała w ramach projektu „Monitorowanie prawa przez organizacje rzemiosła w zakresie zatrudnienia i umiejętności” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus 2021-2027 w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (nr umowy FERS.04.03-IP.06-0001/24)

wynagrodzenia." *(Rekomendacja: Obniżenie minimalnego wynagrodzenia do poziomu 50% minimalnego wynagrodzenia).*

► **Wykreślenie całego art. 5** Projektu ustawy o stażach, który ogranicza liczbę stażystów do liczby pracowników. *(Rekomendacja: Zasada ta nie ma oparcia w zaleceniu Rady i jest niesprawiedliwa dla najmniejszych podmiotów).*

► **Zmiana art. 6 ust. 1** – nadanie mu brzmienia: „Organizator stażu bez odpowiedniego uzasadnienia nie może żądać od stażysty posiadania wcześniejszego doświadczenia zawodowego w zawodzie, w którym odbywany będzie staż.” *(Rekomendacja: Zapisy powinny przewidywać wyjątki dotyczące konkretnych zawodów/specjalności).*

► **Dodanie art.** o następującej treści: „Przepisy art. 9 i art. 10 niniejszej ustawy nie mają zastosowania do mikroprzedsiębiorcy oraz małego przedsiębiorcy w rozumieniu ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców.” *(Rekomendacja: Wyłączenie tych przepisów wobec mikro- i małych przedsiębiorców).*

► **Zmiana art. 10 ust. 1** poprzez nadanie mu brzmienia: „Organizator stażu nie później niż w terminie 30 dni od dnia zakończenia stażu wystawia na piśmie zaświadczenie o odbytym stażu.”

► **Dodanie art. 421** wprowadzającego zmiany w Kodeksie pracy (art. 221 § 1 pkt 6): „przebieg dotychczasowego zatrudnienia oraz odbytego stażu w rozumieniu ustawy z dnia... o stażach, z wyłączeniem informacji o wynagrodzeniu w obecnym stosunku pracy oraz w poprzednich stosunkach pracy.” *(Rekomendacja: W celu zapewnienia ewaluacji i śledzenia losów stażystów).*

Aby uniknąć nadmiernych obciążeń administracyjnych, warto przewidzieć uproszczone procedury dla najmniejszych firm, np. ograniczenie obowiązków dokumentacyjnych, prostsze wzory umów czy mniej sformalizowane wymogi sprawozdawcze. Pozwoli to zachować dostępność staży bez nadmiernego obciążania przedsiębiorców.

Wynagrodzenie stażysty powinno być powiązane z rodzajem stażu, poziomem zaawansowania oraz specyfiką branży. Dodatkowo warto wprowadzić system dofinansowań lub ulg dla firm szkolących stażystów, szczególnie w zawodach wymagających intensywnego nadzoru lub zawodach szczególnie potrzebnych na rynku pracy. Dzięki temu ustawa potencjalnie nie ograniczy liczby miejsc stażowych.

Ponadto, dla zapewnienia spójności i uniknięcia niejasności interpretacyjnych, należy precyzyjnie określić minimalne standardy jakości stażu, kompetencje opiekuna oraz zasady nadzoru. Jednocześnie warto włączyć do systemu organizacji staży instytucje branżowe i organizacje pracodawców, które mogą wspierać przedsiębiorców i dbać o jakość kształcenia.

Rozwiązanie przeniesione, z planowanej do uchylania ustawy o praktykach absolwenckich, zapewniające organizatorowi stażu dofinansowanie kosztów stażu nieletniego stażysty w wysokości 250 zł za każdy pełny miesiąc stażu, jeżeli staż został zrealizowany w wymiarze

Opinia powstała w ramach projektu „Monitorowanie prawa przez organizacje rzemiosła w zakresie zatrudnienia i umiejętności” współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus 2021-2027 w ramach programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego 2021-2027 (nr umowy FERS.04.03-IP.06-0001/24)

co najmniej 120 godzin miesięcznie, jest istotne dla zapewnienia realizacji obowiązku szkolnego przez młodocianych. Niemniej, kwota dofinansowania jest zbyt niska biorąc pod uwagę, że na trzecim roku nauki w ramach dualnego modelu kształcenia refundacja kosztów zatrudnienia w ramach przygotowania zawodowego wynosi 10% przeciętnego wynagrodzenia za pracę (obecnie 919,78 zł miesięcznie). Ponadto, wprowadzony nowy obowiązek poniesienia większych kosztów przez pracodawcę przy tym dofinansowaniu może budzić uzasadnione wątpliwości. Stanowi on istotne pogorszenie tej formy wsparcia, przez co nie będzie ona dalej realizowana.

4. Podsumowanie

Projektowana ustawa zawiera uregulowanie stanu prawnego staży na otwartym rynku pracy, co należy ocenić pozytywnie w kontekście ochrony praw stażystów i próby eliminacji wskazanych przez MRPiPS negatywnych praktyk w tym obszarze.

Niemniej jednak można zwrócić uwagę, że samo formalne uregulowanie pewnych kwestii może nie być wystarczająco skuteczne dla zapewnienia spodziewanych efektów i osiągnięcia założeń jakościowych, jeśli jednocześnie znacząco ogranicza swobodę działalności gospodarczej najmniejszych podmiotów i zmniejsza samym uczniom możliwości w zakresie pozyskiwania miejsc odbywania staży. Poszczególne branże, zawody i specjalności będą się różnić między sobą, więc brak rozróżnienia w tym zakresie może się w niektórych przypadkach okazać istotną dotkliwością.

Dla zapewnienia lepszego dopasowania warto w projekcie uwzględnić obligatoryjne wyłączenia lub ułatwienia dla MŚP, w tym zakładów rzemieślniczych. Projekt ustawy stanowi istotny krok w kierunku uporządkowania rynku staży. Z perspektywy rzemiosła i kształcenia zawodowego skuteczność proponowanych rozwiązań będzie jednak w dużej mierze zależeć od realnego obciążenia administracyjnego sektora MŚP oraz dostosowania wymogów finansowych do realiów ekonomicznych małych warsztatów i firm usługowych. Wskazane jest również wprowadzenie obowiązku przeprowadzenia ewaluacji po roku od jej wprowadzenia oraz zbadania losów uczestników staży.

Związek Rzemiosła Polskiego wyraża gotowość do dalszych prac w ramach Rady Dialogu Społecznego. Wierzymy, że uwzględnienie powyższych poprawek pozwoli na wypracowanie zrównoważonego prawa, które realnie ochroni młodych stażystów, nie niszcząc przy tym tradycyjnego i lokalnego sektora polskiego rzemiosła oraz małych przedsiębiorstw usługowych.